

Lectori salutem.

De lexici Aeschylei a Dindorfio compositi fasciculo primo quid mihi videretur quum in ephemeridibus gymn. Berolinensibus sub anni praeteriti finem pag. 893—909 exponerem, sub litera A ducentas fere coniecturas me reperisse significavi partim magis memoratu dignas quam nonnullas ex earum numero quas Dindorfius a se ipso excogitatas lexico suo inseruit. Id ne temere iactasse videar, oblata hac scribendi opportunitate lubet supplementi in lexicon Dindorfianum specimen hominum doctorum iudicio committere. Quod si opella mea hominibus harum rerum peritis probata fuerit et appendix a Dindorfio promissa quid reliquum fecerit, ne oleum et operam perdidisse videar, has plagulas aliquando ad iusti libelli ambitum auctum iri spero. Ceterum hoc loco non possum non Wecklinii eximiam laudare diligentiam, qui (in Leutschii Philologi vol. XXXIV, fasc. II) quaecunque ab hominibus doctis inde ab anno 1859 usque ad annum 1871 in ephemeridibus temptata sunt coniecturis uno conspectu exhibenda curavit. Quam quidem coniecturarum tabellam nisi absoluto iam meo opere inspicere mihi contigisset, novo aliquo huic supplemento supplementulo opus futurum fuisse haud diffiteor.

Scrpsi Gryphomontii VI ante Cal. Jan. anno MDCCCLXXIV.

Supplementi in lexicon Aeschyleum a Dindorfii compositum specimen.

Edidit L. Schmidt.

A.

³A horrois significatio. Ante Agamemnonis v. 1090 in Mediceo legitur $\tilde{a} \tilde{a}$, quod Keckius in ipsum versum recepit scribendo $\text{πολλὰ συνίστορ}^{\tilde{a}}$. Eandem medicinam adhibendam censuit Suppl. versui 1064 $\text{δυσάνορ}^{\tilde{a}}$ pro δυσάνορα .

$\tilde{\alpha}\beta\rho\beta\acute{\alpha}\eta\varsigma$ delicate incedens coni. Oberdickius (Zeitschr. für oesterr. Gymn. 1874 fascic. IV, p. 244) Pers. 923 $\tilde{\alpha}\beta\rho\beta\acute{\alpha}\tau\alpha\iota$ γάρ πολλοὶ φῶτες . . . ἐξέφθινται. Libri $\tilde{\alpha}\gamma\delta\alpha\beta\acute{\alpha}\tau\alpha\iota$ γάρ.

$\tilde{\alpha}\gamma\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\iota\omega$ celebrare coni. Paleius (Journal of philol. 1868, p. 78) Suppl. 1019 $\tilde{\alpha}\sigma\tau\acute{\iota}\nu\alpha\tau\alpha\iota\varsigma$ μάκαρας θεοὺς $\tilde{\alpha}\gamma\alpha\lambda\omega\acute{\iota}\nu\tau\epsilon\varsigma$. Libri $\tilde{\gamma}\alpha\tilde{\nu}\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\varsigma$.

$\tilde{\alpha}\gamma\alpha\tilde{\nu}$ nimis. Coniectura inseruit Hermannus Suppl. 750 $\tilde{\delta}\omega\lambda\acute{o}\phi\rho\omega\epsilon\varsigma$ $\tilde{\delta}^{\tilde{\alpha}}\gamma\alpha\tilde{\nu}$ καὶ $\tilde{\delta}\omega\lambda\omega\mu\acute{\eta}\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$. In antistropha legitur $\tilde{\pi}\epsilon\rho\acute{\iota}\phi\rho\omega\epsilon\varsigma$ $\tilde{\delta}^{\tilde{\alpha}}\gamma\alpha\tilde{\nu}$ $\tilde{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\rho\omega$ μένει Sept. 982 Weilius coniecit $\tilde{\omega}\lambda\epsilon\sigma\epsilon$ $\tilde{\delta}\tilde{\eta}^{\tilde{\alpha}}\gamma\alpha\tilde{\nu}$. Libri $\tilde{\alpha}\pi\acute{\omega}\lambda\epsilon\sigma\epsilon\tilde{\nu}$ $\tilde{\delta}\tilde{\eta}\tau\alpha$. Coni. Lud. Schmidtius (in ephemer. gymn. Berlin 1859 p. 642) Sept. 374 $\tilde{\sigma}\rho\omega\delta\acute{\eta}$ δὲ καὶ $\tilde{\tau}\omega\delta^{\tilde{\delta}}$ οὐκ $\tilde{\alpha}\gamma\alpha\tilde{\nu}$ ἴζει πόδα. Libri $\tilde{\omega}\kappa\acute{\alpha}\tilde{\pi}\alpha\rho\acute{\iota}\zeta\epsilon\iota$. cf. schol. $\tilde{\epsilon}\omega\iota\kappa\epsilon$ δέ, φησὶ καὶ ὁ ἄγγελος, ἐκ τῆς $\tilde{\alpha}\gamma\alpha\tilde{\nu}$ ἐπιφανομένης

σπουδῆς μὴ ἐδρασημένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἐκκρεμῆ τοῦτον ἐπιφέρειν καὶ ἄσιτον. Addo nunc ad coniecturam meam firmandam Soph. Philoct. 638 σπουδῆ — ὕπνον ἤγαγεν.

Ἄγανόρειος fortis conii. Herm. Sept. 847 δίδυμ' ἀγανόρεα κακὰ mala fortiter patrata. Med. δίδυμ' ἀγορέα. Weilius mavult δίδυμ' ἀγανόρει' ἄγη. cf. δίδυμάνωρ.

Ἄγάσιτος sensu passivo vehementer gemitus coniectura intulit Weilius Sept. 857 τὰν μελανόχροκον ἀγάσιτον Θεωρίδα. Libri τὰν ἄσιτον μελάχροκον ναύστολον Θεωρίδα.

Ἄγειν adferre conii. Meinekius Pers. 600. Vide locum s. βροτήσιος.

Ἄγνός purus conii. Enger Suppl. 859 ἀγὰ δ' ἔχω βαθυχαῖος βαθρείας, βαθρείας, γέρον, Libri ἄγεως ἐγώ, Hermannus γεῖος, Lobeckius paralip. p. 552 γέγειος, Weilius ἔγγαιος vel Ἀργεῖος, Oberdick cum Emperio λιτειρίας γέρον, βαθυχαῖος ἄμοιρος ἐγὼ βαρείας, Peiper χαῖος ἐγὼ βαθυχαῖος.

Ἄγε age conii. Wieseler Ag. 1267 ἄγ' ὄδ' ἀμείψομαι. Libri ἀγαθὸ δ' ἀμείψομαι. Herm. ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι. Keckius ἄθω ἀμείψομαι vindictam sine noxa sumam.

Ἄγέραστος immunis coniectura inseruit Hermannus Eum. 353 παλλεύκων πέπλων δ' ἀγέραστος, ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Ἄγη in duobus locis Hermannus coniecit: In Ag. 730, ubi Farnesianus et Victorius habent μηλοφόνοισιν ἄταισιν, Florentinus ἄταις, unde Bothius ἐν ἄταις, Hermannus edidit μηλοφόνοισιν ἄγαισιν. Non dubito, inquit, quin ab ἀγή diversum fuerit ἄγη, factum ab ἄζω, quod significaret consecrationem, sacrificium. Nam ἄζεσθαι est sibi sacrum reddere, ut si ἄζειν unquam in usu fuerit, id consecrare alicui aliquid significare debuerit. Conspirat autem ἄγνός, quod consecratum proprie significavit. Sed hoc vix credibile est. μηλοφόνοισι μάχαισι Bamberger, μηλοφόνοισιν ἄνταις Ahrens, μηλοφόνοισι σὺν ἀγαῖς Schneider, μηλοφόνοισιν ἄλαισι Rauchensteinus, Heller ἄσαισι. In Choeph. v. 836 idem librorum lectionem φονίαν ἄταν τιθεῖς in ἄγην mutavit, non magis feliciter.

Ἄγη indignatio, conii. Herm. Suppl. 850 κελεύω βία μεθέσθαι ἔχαρ φρενὸς ἄφρονα τ' ἄγαν. Libri κελεύω βία μεθέσθαι ἔχαρ φρεσὶ τ' ἄταν. Hermannus verba v. 861 — 63 respondere ratus est σὺ δ' ἐν ναῖ, ναῖ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος. Conii. Wecklinus Suppl. 164 κοινῶ δ' ἄγαν (i. e. ζῆλον) γαμειῖας οὐρανόνικον Philolog. XXII, p. 185. Libri ἄταν.

Ἄγη conii. Ahrens Ag. 1182 ὥστε κύμαιος δίκην κλύζειν πρὸς ἀγὰς τοῦδε πήμαιος πολὺ μείζον, ut significetur litus fluctuosus. Libri ἀγὰς. Conii. Schneider Ag. 730 μηλοφόνοισι σὺν ἀγαῖς, ut vulnera significantur. cf. ἄτη.

Ἄγος (expiatio) requiri videtur in loco corruptissimo Ch. 154. Libri Ἰεῖε δάκρυ καναχῆς ὀλόμενον ὀλομένῳ δεσπότη πρὸς ἔρμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον. cf. Hesych. ἄγος, ἄγνισμα θυσίας. Weilius ἐνάγισμα, θυσία. Augetur loci difficultas eo quod adiectivi ἀπότροπος dubia est significatio. Sunt qui passivam significationem inesse putent, ut sit aversabilis. Qui hoc quoque loco, ut in ceteris Aeschyli locis, activam significationem agnoscere sibi visi sunt, codicum verba quae praecedunt, ut obiectum adiectivo compararent, variis modis mutaverunt. Blomfield πρὸς ἔρμα τόδε κεδνῶν, κακῶν τ' ἀπότροπον, ἄγος ἀπεύχετον. Hermannus πρὸς ἔρμα γὰς τόδε κεδνόν. κακῶν δ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον. Weilius πρὸς ἔρμα τόδε κακῶν κεδνοῖσιν ἀπότροπον ἄγος ἐπιχόμενον κευχόμενον χοῶν. Mittite lacrimam stridulam morituram mortuo iuxta hunc laticem mala a bonis arciturum, hoc munus affudentes inferiis effusis.

Ἄγριος saevus conii. M. Schmidtus Sept. 785 τέκνοις δ' ἀγρίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς διὰ πικρογλώσσους ἀράς. Libri τέκνοις δ' ἀραιάς — τροφᾶς αἰαῖ. Prienius τέκνοις δ' ἀθρίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Lowinski τέκνοις δ' Ἄρεως.

¹Ἄγων coetus divinus (cf. II. VII, 298. XVIII, 376 θεῖος ἄγων) conii. Madvigius (adversaria crit. vol. I, p. 197) Suppl. 332 ἰφθῆς ἰκνεῖσθαι τόνδ' ἄγων' ἐμῶν θεῶν. Libri τῶν δ' ἀγωνίων θεῶν. Elegans est Weillii coniectura Sept. 774 πόλεος ὁ πολύβατος τ' ἄγων βροτῶν. Varia lectio πολύβατος pro πολύβοιος, quam testatur scholion ὁ ἐπὶ πολλῶν ἐμβατευόμενος ἀνδρῶν optimum sensum praebet voce αἰῶν mutata in ἄγων. Junge πόλεος ἄγων, i. e. ἀγορά, locus quo homines conveniunt, quem Pindarus (fragm. 45, 3) πολυβάτου ἄστειος ὀμφαλόν dicit. Heimsoethius pro voce αἰῶν scribendum iudicat οἶμος (de diversa diversorum mendorum emendatione pag. VIII).

²Ἄγωνος nunquam quiescens conii. Seidler Sept. 206 ἑπικῶν τ' ἀγρόπνων πηδαλίων διὰ στόμια πυργενειᾶν χαλιῶν. Libri ἀπνων.

³Ἄδην satis conii. Bamberger Ch. 425 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν Med. πολυπάλαγκια δῆν. Burgard (quaest. grammat. Aesch. p. 62) conii. Suppl. 444 καὶ χημάτων μὲν ἐκ δόμων προθουμένων ἄδην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλήσαι γόμον γένοι' ἂν ἄλλα κησίον Λιὸς χάρον. Libri ἄτην γε μείζω. Vide locum s. γεμίζειν.

⁴Ἄδμῆς innupta edidit Oberdick Suppl. 149 ἀδμῆς ἀδμῆτας ῥύσιος γενέσθω. Libri ἀδμῆτας ἀδμῆτα.

⁵Ἄδολος sine dolo conii. Weilius ἀδόλοισ Ch. 954. Vide s. βλάβη.

⁶Ἄδρόπαις conii. Ludwig Ephemerid. Austr. VII, 606 Sept. 533 ἀδρόπαις ἀνήρ vir pueri delicati speciem exhibens. Libri ἀνδρόπαις.

⁷Ἄει conii. Weil Choeph. 632 βοᾶται δ' αἰὶ ἰόθεν κατάπινσιον. Libri γοᾶται δέ δῆ πύθεν. Coniectura insertum est in duos locos: Ag. 1002 νόσος γὰρ αἰὶ γείτων ὁμοίτοιχος ἐρεῖδει (inseruit Herm.) Eum. 946 γόνος δ' αἰὶ πλοντόχθων ἐρμαίαν δαιμόνων δόσιν τίοι (Dobraeus).

⁸Ἄειδεν canere. ⁹Ἄισε conii. Heimsoethius Ch. 954. Vide locum s. βλάβη.

¹⁰Ἄέξειν augere conii. Todtius Ag. 170 οὐδ' ἀέζεται πεσών. Libri οὐδέ λέζεται πρὶν ὦν.

¹¹Ἄείσκοπος semper spectans conii. Krusius Suppl. 646 πράκτιορ' αἰείσκοπον. Libri πράκτιορά τε σκοπὸν. Keckius πράκτιορ' ἀλάστορον. Herm. πάνσκοπον.

¹²Ἄεπιος i. e. δεινός conii. Ahrens Suppl. 908 ἄεπι', ἀναξ, πάσχομεν. Libri ἄεπι'.

¹³Ἄέτειος ad aquilam spectans conii. Maehlius (Jahnii annal. 95, p. 428) in loco difficillimo Ag. 144 τῶν δ' ἀέτεια ξύμβολα κράναι signa ab aquilis profecta. Libri τερπνά τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κράναι.

¹⁴Ἄθλιος miser conii. Prienius Sept. 785. Vide s. ἄγριος.

¹⁵Ἄζεσθαι venerari conii. Halmius Pers. 589 οὐδ' ἐς γὰν προπίτνοντες ἄζονται. Libri ἄρζονται.

¹⁶Ἄζηλία infelix sors conii. Meineke Ag. 1041 προθένια τλήναι δουλίας ἀζηλίαν. Vocabulum novum procudit Meinekius secundum ἀζηλος βίος. (Philolog. XXII, p. 72) M. Schmidt μάξης βοράν, Romahn μάξης θυγεῖν. Vide locum s. βία.

¹⁷Ἄητός forma Aeolica pro αἰτός conii. Franzius Ag. 158 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ γάσματ' ἀητῶν. Libri γάσματα τῶν στρουθῶν. Keckius hanc formam in versum 144 invenit, quum ederet τερπνά γ' ἀητῶν ξύμβολα κράναι, in sequentibus δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ γάσματ' αἰτός.

¹⁸Ἄθλον praemium victoriae conii. Keck Ag. 776 τὰ χρυσόπαστα δ' ἄθλα σὺν πίνφ χερῶν . . . λιποῦσα. Libri δ' ἐσθλά.

¹⁹Ἄθρειν spectare conii. Maehlius (in Jahni annal. 95, p. 426 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρους βροτοῖς — ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τ' ἀθρῶ. Libri ἀντολάς τε τῶν.

Ἄθροοι cuncti conii. Westphal Sept. 110 *ῥεοὶ πολλοχοὶ χθονὸς ἵτ' ἀθροοὶ*. Libri ἵθ' ἔτε πάντες.

Ἄθυμος non irascens, placidus conii. Schwerdt Ag. 413 *πάρεστι σιγᾶς ἀθύμους ἀλοιδόρους . . . ἰδεῖν*. Libri *σιγᾶς ἄθυμος ἀλοιδόρος*. Keckius *πάρεστι σιγαῖς ἀμώμοις ἀλοιδόροις*. Weilius *πάρεστι σιγ' ἀμώμως ἀλοιδόρους ἄδιστα, φεῦ, στένων ἰδεῖν*. M. Schmidt *πάρεστι τὰν σιγ' ἀτίμως, ἀλοιδόρους ἄδιστ' ἀφιγμέναν ἰδεῖν*. Maehlius (in Jahn. annal. 95, p. 438) *πάρεστι σιγαῖσιν αἰσθεῖς ἀλοιδόροις ἄδιστος ἐραμένων ἰδεῖν*.

Ἄθως vel ἀθῶος quod est sine noxa conii. Keck Ag. 167. Vide s. ἄγε.

Ἄια terra conii. Meinekius Eum. 1038 *Ἰλαοὶ δὲ καὶ εὐφρονες αἶα*. Libri *καὶ εὐθύφρονες γῆ*. Weilius Pers. 1071 *ἰωὰ δῆτ' ἀν' αἶαν*. Libri *ἰωὰ δῆτα ναὶ ναί*.

Ἄιαγμα lamentatio conii. Mauritius Schmidtus Sept. 265 *ἐκτὸς οὐσ' αἰαγμάτων*. Libri *ἀγαλμάτων*.

Ἄιανής perpetuas conii. Weilius Ch. 68 *αἰανῆς ἄτη*, monens ille scholiastam ad Eum. 672 vocem *αἰανῶς* exponere δι' αἰῶνος. Heims. *διαρκῆς*.

Ἄιγεῖος ab Aegeo descendens conii. Turnebus Eum. 686. *Ἀιγείω στρατιῶ*. Med. *αἰγέω*. Vulgo cum Florentino *Ἀιγέως*.

Ἄιγλη splendor conii. Keckius Ag. 308 *καὶ Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάσιπτον πρῶν' ὑπερβάλλων πρόσω φέγγουσαν αἰγλήν ἤξεν, ἔστ' ἀφίκετο*. Libri *κάσιπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω φλέγουσαν εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο*. Substantivum deesse participio *φλέγουσαν* Hartungius viderat. M. Schmidt *ὑπερβλήδην σέλα φλέγουσα σιγ' ἔσκηψεν, ἐντ' ἀφίκετο*.

Ἄιδεῖσθαι vereri conii. Wieseler Eum. 483 *φόνον δικασίας ὀκλίον αἰδουμένους θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον*. Libri *αἰρουμένους*.

Ἄιδων ardens conii. Wieseler in ephemer. Gotting et Lud. Schmidtus in progr. Demminensi de glossematum in Aesch. fab. ambitu p. 14, 772 *ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλή, ἄνωχθ' ὄσον τάχιστα γ' αἰθούση φρενὶ*. Libri *τάχιστα γαθούση φρενὶ*.

Ἄιμα sanguis. Conii. Weil *αἵμασιν* in loco corruptissimo. Ch. 471. Libri *δύμασιν*. Vide locum s. δάκος. Idem conii. Ag. 1191 *αἵμασιν προσήμενα*. Libri *δύμασιν*.

Ἄιμόρροος genus serpentium maxime noxium. Conii. Keckius Ag. 1226 *οὐκ αἰδεν οἶα γλώσσα μισητῆς κινὸς λείξασα μειλίξασά θ' αἰμόρρον δίκην ἄτης λαθραίου τεύζεται κακῆ τέχνη*. Libri *λέξασα καὶ κτείναςα γαιθρόνους — κακῆ τέχνη*.

Ἄιμων sanguine praeditus restituit Wecklinus Eum. 302 *ἀναίματον βόσκημα δ' αἰμόνον σκιά, οὐδ' ἀνιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους; praefert tamen ἀναίματον βόσκημά θ' αἰμόνον σκιάν ut haec coniungantur cum iis quae praecedunt οὐτοί σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἄθηναιάς σθένος ἤσαντ' ἄν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔρῃεν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπαν φρενῶν*. (Weckl. studia Aeschylea p. 169.)

Ἄινεῖν cum significatione probandi, acquiescendi conii. Lobeckius Ag. 1658 *πρὶν μαθεῖν ἔρξαντες αἰνεῖν χορῆν τὰδ' ὡς ἐπράξαμεν*. Liber Florent. *πρὶν παθεῖν*. *ἔρξαντες καιρὸν*. Ven. Farnes. *ἔρξαντα καιρὸν*. Herm. *ἀρκεῖν*. Alfred Ludwig *ἔρξαντ' ἄκαιρα χρεῶν*. Weilius *τῶσδε πρὶν παθεῖν ἄκαιρον*. Daviesius *πρὶν παθεῖν ἄρχει τ' ἀκαιρῶν*. Conii. Hermannus cum dicendi significatione Ch. 279 *τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνύματα βροτοῖς πιφαιύσκων εἶπε, τὰς δ' αἰνῶν νόσους*. (τὰς δὲ νων ὄσους prius in Mediceo scriptum erat: id eadem, ut videtur, manus in τὰς δὲ νων, νόσους mutavit. Weilius τὰς δειλῶν νόσους.)

Ἄιόλος celeri et vario motu agitatus conii. Wecklinus Pers. 1052 *μάλ' αἰόλα μεμίζεται, οἷ, στονόσσσα πλαγά*. Libri *μέλαινα δ' αὐ μεμίζεται*. (Weckl. stud. Aesch. p. 79.)

ἄισσω cum impetu immitto conii. Keckius ἤξεν Ag. 308. Vide s. αἴγλη.

Αἰρεῖν capere conii. Musgravius Ag. 1288 οἱ δ' εἶλον πόλιν. Libri οἱ δ' εἶχον. Αἰρεῖσθαι sumere restituit Auratus Ag. 1653 τὴν πόλιν δ' αἰρούμεθα. Libri ἐρούμεθα. Ἄλοῦσα conii. Karsten et Enger Ag. 1048 ἐντὸς δ' ἄλοῦσα μορσίμων ἀγρευμάτων Πείθοι ἄν, εἰ πείθοι, ἀπειθοίης δ' ἴσως. Libri ἐντὸς δ' ἄν οὔσα.

Αἶρειν tollere. Conii. Weilius Suppl. 481 σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθέτων, κλάδους τε τούτους αἶρ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν βωμούς τ' ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγγωρίων θές . . . Libri αἶψ'. Weilius simul post βωμούς alterum τε inseruit. Simplicissima eorum ratio est qui τε post κλάδους in γε mutarunt, ne eos memoremus qui ea quae nullam corruptelae suspicionem movent, correxerunt.

Αἴσιος bene ominatus conii. Weilius Suppl. 405 νέων εικότως δίκαν μὲν κακοῖς, αἴσια δ' ἐνόμοις. Libri ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐνόμοις. Ludovicus Schmidtus conii. ἄνδιχα μὲν κακοῖς, δίκη τ' ἐμμόνοις.

Ἄισσειν irruere exstat in versu a Cobeto Mnemos. VII, p. 224 in lucem protracto ex Aeliano v. H. VIII, 1 ἄισσονσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκηρ. Eum Meinekius post Agam. v. 301 ed. Dind. inserendum censuit. Conii. Daviesius Ag. 365 ὅπως ἄν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄισσον βέλος ἠλιθιον σήψειεν. Libri ἄστρων.

Ἄιστος invisibilis, extinctus conii. Krusius in loco corruptissimo Suppl. 781 τὸ πᾶν δ' ἀφάντως, ἀμπετήρ, αἴσιος ὡς κόνης, ἄτερθε πτερόγων ὀλοίμην. Med. ἄφαντος ἀμπετήρσαις δόσως κόνης. Dindorf διπᾶς — ὀροίμην. Oberdick τὸ πᾶν δ' ἀφάντως ἀμπετᾶσθῆρ ὅπως κόνης ἄτερ τε πτερόγων ὀροίμην. Conii. Ahrens Ag. 7 ῥῆστοί θ' ὅταν φθίνωσιν. Libri ἀστέραις.

Ἀίσχισια turpissime conii. Herm. Ag. 413 αἴσχιστ' ἀφείμενων. Totum locum vide s. ἄθυμος. Libri post ἀλοίδορος habent ἄδιστος ἀφεμένων.

Ἀιφνηδεις repente conii. Wieseler Prom. 680 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἴφνηδεις μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. Testatur eam formam Jo. Alex. τον. παραγ. p. 39, 30. Bekker anecd. p. 1310. Liber Guelferbytanus habet αἴφνηδεις. In libris nonnullis exstat ἐξαίφνης.

Αἰχμή vel ἄχμη (ab αἴσσω repetendum) H. Ahrente indice distinguendum est ab Homericō illo vocabulo hastam vel cuspidem significante, ut significetur impetus vel sensu translato cupiditas. Eam significationem inesse vult in his locis: Pers. v. 239 τοξοουλὸς αἰχμή. Prom. 405 ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσεν αἰχμήν. Ag. 483 γυναικὸς αἰχμῇ πρόπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυνανέσαι. Ch. 630 γυναικείαν ἀτολμον αἰχμῆν. (stud. in Agam. p. 530.)

Αἰχμητής lancea instructus proposuit Weilius Sept. 676 φέρ' ὡς τάχος, αἰχμῆν τε αἰχμητῶν θ' ἄπερ προβλήματα. Med. κνημῖδας, αἰχμῆν καὶ πετρῶν προβλήματα. Libri nonnulli αἰχμῆν καὶ πετρῶν. Keckius αἰχμητῆς τ' ἀπτέρον προβλήματα. Ritschelius αἰχμῆν καὶ πετρῶν πρόβλημ' ἅμα.

Αἰῶ (formam in Bekkeri anecd. p. 363, 17 memoratam) responsionis causa restituendam arbitratus est Heimsoethius Sept. 774 ubi proposuit αἰῶ τ' ἐς ἰδίαιον μένει. In stropa v. 735 legitur καὶ χθονία κόνης πύη. Heimsoethius καὶ κόνης χθονία. Hermannus καὶ γὰρ κόνης. Weilius mavult νεότερα. Conii. Ludovicus Schmidtus Ag. 472 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοῦς ἐπ' ἄλλον αἰῶ κατῆδομι recepta in stropa Orellii coniectura ἐχθρὰ δ' ἐχθροῦ ἐκρυψεν pro ἔχοντας (Ephemer. gymn. Berol. 1859 p. 642).

Ἀκαρῆς (a κείρω) proprie de crine nimis brevi ad tondendum, omnino brevis, parvus. Conii. Maehlius (Jahn. annal. tom. 95, p. 545) Ag. 1002 μάλα τε γὰρ περιμέτρον γ'

ὑγίαις ἀκαρές τοι τέρμα. Libri μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείας ἀκόρεστον τέρμα. Keckius μάλα γέ τοι περιβροῦς ἀκρότατον ἔωμας τέρμα κακόν.

Ἄκαυρος intempestivus vide s. αἰνεῖν.

Ἄκμη vis, robur. conī. Keckius Ag. 109 Ἑλλάδος ἀκμὴν ξύμφρονα ταγοῖν. Codd. Ἑλλάδος ἦβαν ξύμφρονα τάγαν. Med. τὰν γᾶν.

Ἄκμητος indefessus conī. O. Ribbeckius (mus. Rhen. XIV, 627) Prom. 426. ἐν πόνοις δαμέντι ἀκμάτοις. Libri ἀκαμαντοδέτοις (Colb. 1 ἀδαμαντοδέτοις). Vide totum locum sub γῆ.

Ἄκορος insatiabilis conī. Krusius Suppl. 635 τὸν ἄκορον βοᾶς. Libri τὸν ἄκορον βοᾶν.

Ἄκρος summus, extremus conī. Prienius Sept. 246 τάνδ' ἐς ἄκραν σκοπιῶν, τίμιον ἔδος. Wieseler τάνδ' ἐς ἄκραν, πολυτίμιον ἔδος. Libri τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν, τίμιον ἔδος. Conī. Reisigius Prom. 496 χάμ' ἄκραν ὄσφύν. Libri καὶ μακράν. Ἀκρότατον conī. Keckius Ag. 1002 v. locum s. Ἀκαρής.

Ἀκρότιμος valde honoratus, splendidus conī. Meinekius Ag. 690 ἐκ τῶν ἀκροτίμων προκαλυμμάτων. Libri ἄβροτίμων.

Ἀκτὴ litus conī. Wecklinius in loco corruptissimo Ag. 985 χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησιῶν ξυνεμβολαῖς ψαμμὸς ἀκτιᾶς παρήχησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον ὄρωτο ναυβάπαις σιραιῖς. Initium sumpsit cordis auxietas, quae ante memoratur, ex eo tempore quo funium coniectione arena litoralis sonum reddidit. Keckius; ψαμμίας ἀγᾶς παρέκλυσεν collato Polybio VI, 23 ἐν τῷ πνυμένῳ καὶ τῇ πρὸς τὸ ξύλον συναγῆ. Liber Florentinus χρόνος δ' ἐπεὶ πρυμνησιῶν ξυνεμβόλοις ψαμμίας ἀκάτα παρήβησεν. Farnesianus ἐπὶ et ψαμμίας ἀκάτας.

Ἀκολύτως sine impedimento conī. Heims. Suppl. 1002. Vide ἀνθίζειν.

Ἀλαός caecus, obscurus conī. Herm. Ch. 817 τὰ δ' ἀλλὰ ἀμφανεῖ χρηῖζων. Libri πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ.

Ἀλαζών homo vaniloquus (Bekker anecd. 374, 18 ἀλαζών, ὑπερήφανος, ψεύστης καὶ κομπαστής) conī. Keckius Ag. 1274 καλουμένη δὲ φοιᾶς, ὡς ἀγύριον, πτωχὸς τ' ἀλαζών λιμοθνής ἠρεσχόμη. Libri πτωχὸς ἰάλανα.

Ἀλάσθαι circumerrare. Conī. Oberdickius Suppl. 535 sensu transitivo καὶ δι' ὄρων Κιλικίων Παμφύλων τε διορηγμένα γᾶς ποταμοὺς ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόν' ἀλάται δ' Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν. Libri καὶ τᾶς Ἀφροδίτας.

Ἀλάστορον accusativum vocis ἀλάστορ conī. Keckius Suppl. 646 πράκτορ' ἀλάστορον. cf. αἰείσκοπος. Significat deum vindicem, qui eum qui caedem commisit agit et persequitur. (cf. Keckium in praefatione Agamemn. p. 18—20.)

Ἀλδαίνειν alere conī. Meinekius Pers. 616 τῆς τ' αἰέν ἐν φύλλοισιν ἀλδοῦσης βίον ξανθῆς ἐλαίας. Libri θαλλοῦσης βίον.

Ἀλέγειν curare conī. Lud. Schmidt Pers. 987 πρόκακ' ἀλέγω. Libri πρόκακα λέγεις.

Ἀλγεῖν tristificam alicuius rei curam habere conī. Herm. Suppl. 448 καὶ γλωῖσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια γένοιτο μῦθον μῦθος ἂν θελκτικῆριος μὴ ἀλγεῖν ἅ θυμοῦ κάρια κινητήρια. Libri ἀλγεινά θυμοῦ. Weillio ἀλγεινά ex λεανιά ortum videtur. Defendit Oberdickius librorum lectionem μῦθον in μῦθους mutato.

Ἄλγος dolor conī. Enger Pers. 665 ὅπως καίν' ἄλγη τε κλύης νέατ' ἄχη. Libri ὅπως καινᾶτε κλύης. Rauchensteinius ὅπως καίν' ἐμοῦ κλύης.

Ἄλη error conī. Weilius Ch. 698 νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας ἄλης ἰατρὸς ἐλπῖς . . . Codd. βακχείας καλῆς. Herm. et Emperius ζάλης.

²Άλις satis conii. Herm. Pers. 95 τίς ὁ κραυγῶν ποδὶ πῆδηι' ἄλις εὐπεπῶς ἀνίσσων;
Libri πηδήματος εὐπειοῦς.

³Άλιος marinus conii. Lud. Schmidtius Pers. 865 πόρον οὐ διαβάς ἄλιον ποταμοῖο.
Libri Άλιος ποταμοῖο.

⁴Άλλαγή mutatio compensatio conii. Ahrens Ag. 822 ἐπέπερ κάλλαγᾶς ὑπερκότους
ἐπραξάμεσθα. Codd. καὶ πάγας ὑπερκότους.

⁵Άλλύτας is qui solvit conii. Dd. Suppl. 806. Vide s. Άμφυγή.

⁶Άλπος, on dulcis, gratus conii. Wecklinius Ag. 141 δρόσοισιν ἄλπους μαλερῶν λεόντων.
Med. ἀέλπους. Flor. ἀέπους.

⁷Άλις mare. ἄλι conii. Heimsoethius (de diversa diversorum mendorum emendatione
comment. I, p. IX) in fragmento ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης ap. Phrynich.
Bekk. p. VI sic tradito ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν. Heims. συζῶν ἄλι.

⁸Άλουγγῆς purpura tinctus conii. Wieseler Ag. 1116 ἢ δίκτυόν τι Αἶδον ἀλουγγῆς;
Libri ἄλλ' ἄρκυς ἢ ξύνεννος ἢ ξυνατία φόνου. Postrema verba Keckius ita mutavit ut
sola verba δίκτυον et ἄρκυς inter se opponantur.

⁹Άμα simul conii. Herm. Ag. 1267 ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι. Libri ἀγαθὸ δ' ἀμείψομαι.
Vide l. s. ἄγε. Prom. 496 χάμ' ἄκραν ὄσφον. Libri καὶ μακράν. Prom. 535 Wieseler
responsionis causa conii. ἄμα μοι τόδ' ἐμμένει. Libri ἄλλά μοι. Alii in antistropha pro
ἰδίᾳ γνώμᾳ correxerunt αὐτόνῃ γνώμᾳ. Conii. Ritschl. Sept. 676. Vide l. s. ἀιχημητής.

¹⁰Άμαλάπτειν mollire conii. Weilius Prom. v. 899 ἀστεργάνορα παρθενίαν εἰσορῶσ'
Ἰοῦς ἀμαλαπτιομένην. Libri γαμοδαπτιομένην. Wieseler γ' ἀποδαπτιομένην.

¹¹Άμαλὸς tener conii. Herm. Fragm. Edon. 62 τίς ποτ' ἔστι ὁ μοσούμαντις ἀμαλός,
ἀδροβάτης σθένει; Schol. ad Aristoph. av. v. 277 τί ποτ' ἔστιαι ὁ μοσούμαντις, ἄλαλος, ἀβρα-
τεῦς, ὃν σθένει; conii. Prienius Pers. 537 ἀμαλαῖς χερσὶν ut imbecilles significantur ma-
nus. Libri ἀπαλαῖς.

¹²Άμαιμάκειος ingens, terribilis conii. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 82) Suppl. 266
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γὰρ ἀμαιμάκεια δάκη. Libri μηνεῖται ἄκη. Dd. μηνιαῖ' ἄχη, Herm. μηνι-
ταῖ' ἄχη, Heimsoethius κηλητήρια, Weilius μήνιος τέκη, Martinus μηνίσασ' ἄχη, Oberdickius
πημονῆς ἄχη.

¹³Άμαρτία peccatum. Conii. Herm. in loco corruptissimo Pers. 676 διδύμα δι' ἄνοιαν
ἀμαρτία. Libri δίδυμα διαγόνε ἀμαρτία. Sed praeferenda videtur Dindorfii coniectura δι-
δυμα γοῶν ἀμάτια.

¹⁴Άμβανῆζειν eiulare conii. Weilius Pers. 638 πανιάλαν' ἄχη δ' ἀμβανῆζω. Libri διαβοάσω.

¹⁵Άμεμφεία scribendum iudicavit Hermannus Sept. 909 pro librorum lectione ἀμεμφία.

¹⁶Άμηνίτως sine ira conii. Weil. Eum. 481. Vide δυσποίμαντος.

¹⁷Άμφι scribendum iudicavit Hartungius Ch. 75 vidi ἄπτολις.

¹⁸Άμός meus conii. Meinekius Ag. 875 πολλάς ἄνωθεν ἀριάνας δμῶες δέρης ἔλυσαν
ἀμοί. Libri ἀριάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι.

¹⁹Άμφυγή effugium conii. Herm. Suppl. 806 ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχῶν.
ἢ τιν' ἀμφυγᾶν εἶ ἢ πόρον τέμνω γάμον λντήρα; Similiter Weilius ποῖ τιν' ἀμφυγᾶς εἶ οἶμον
τύχω γάμον λντήρα, Libri τυχῶν. τιν' ἀμφ' ἀντᾶς εἶ πόρον τέμνω γάμον καὶ λντήρα; Dd.
τυχῶν ἀλλύτας. τιν' ἂν πόρον τέμνοιν γάμον λντήρα; Heims. ὡς τιν' ἀμφί μου πόρον τέμνω
γάμον λντήρα. Oberdickius τοῦτον ἀμφί μου τέμνω πόρον γάμον λντήρα. Peiper τίνα δ'
ἄφαντον εἶ πόρον; in stropha legitur πρὶν δαίκπορος βίᾳ καρδίας γάμον κρηῆσαι, ubi Heim-

soethius corrigendum esse arbitratur *θυμόν γάμον*, Oberdickius *κέαρ γάμου*, Dindorfius formam *κάρζας* praefert. At strophica optime se habere videntur.

Άμμα laqueus conī. Wieseler (schedae crit. p. 14) Prom. 570 *δόλιον ἄμμι' ἔχων*. Libri *δόλιον ὄμμι'*.

Άμοιος (Hesych. *κακός. Σικελοί.*) conī. Meinekius Suppl. 400 *εἴποιτι κάμοιον τύχου*. Libri *τι μὴ τοῖον*.

Άμπειτής expansus vel in altum se tollens, subvolans (a *πετάννημι*). Suppl. 781. Vide *ἄσιτος*.

Άμύξ mordicus conī. Merkel Pers. 196 *καὶ ξυναρπάζει βίρα ἀμύξ χαλινώ. Libri ἄνευ χαλινῶν*.

Άμφοτέρως conī. Weilius Eum. 953 *περὶ τ' ἀνθρώπων ὡς ἀμφοτέρως διαπράσσουν*. Dictum ut *ὡς ἐτέρως* in utramque partem. Libri *φανερῶς τελέως. Meinekius φανέρ' ὡς τελέως*.

Άν' αἶαν conī. Weilius Pers. 1071 *ἰωὰ δῆτ' ἀν' αἶαν. Libri ἰωὰ δῆτα ναὶ ναί*.

Άναδικεῖν idem quod *ἀναρρίπτειν* in talorum iactu Bekk. anecd. 18 *ἀναρρίπτει κίνδυνον, παρὰ τὸ ἀναρρίπτει κύβον, περὶ τῶν ἀφειδῶς ἑαυτοῦς εἰς κινδύνους ἀφίεντων*. Schol. ad Thucyd. IV, 85 *κίνδυνον ἀναρρίψαμεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων*. Dion. H. X, 17 *στάσιον ἀναρρίπτεις*. Conī. Keckius Ag. 1410. Vide l. s. *ἀποικεῖν*. Hesych. et Bekk. Anecd. 394 *ἀνδίκει, ἀναρρίψον, δικάει γὰρ τὸ ρίπτειν*.

Άναρρεῖν interficere. conī. Keckius Ag. 340 *οὐχ ἀνελόντες αὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν*. Flor. Farn. *οὐκ ἄγγ' ἐλόντας. Bess. οὐκ ἀνελόντες*.

Άναλύειν liberare conī. Wieseler Prom. 770 *πλὴν ἔγωγ' ἄν' ἐκ δεσμῶν λυθεῖς*. Libri *ἄν*. Confert. Wieseler Odys. XII, 200 et simillimam tmesin in melico Lycurgiae carmine fragm. 125 *ἄκουε δ' ἄν' οὐς ἔχων*.

Άναμπερος conī. Merkelius Pers. 298 *ἀναμπερον τάξιν ἠρήμου θανόν*. Ductum est ab *ἄμπερον. σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἀμάξης κομίζουσι, ὥστε ὁμοίονως ὑπὸ τῶν ζυγῶν ἔλκεσθαι*. Id Merkelius ad quodvis moderaminis genus significandum translatum putabat.

Άνάπτειν suspendere conī. Wecklinius stud. in Aesch. p. 120, Ag. 876 *πολλὰς ἄνωθεν ἀγάντας ἐμῆς δέγης ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν ἀνημμένης*. Libri *λελειμμένης*. Meinekius *λελειμμένης. V. ἄμός*.

Άναρρῦνειν idem notat quod *σφάζειν, θύειν*. Hesych. *ἀναρρῦνει. σφάζει, θύει*. Conī. Ahrens (stud. Aeschylea p. 244) Ag. 70 *οὐθ' ὑποκλαίων οὐθ' ὑπολείβων οὐτ' ἀνθρώπων ἀπύρων ἱερῶν ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει*. Sed eius vocabuli et forma et penultima productio dubitationem movet. Libri *οὐτε δακρύων*. Keckius: *οὐθ' ὑποκλαίων οὐθ' ὑπολείβων Πάρις Ἡραίων ἀπύρων ἱερῶν sq.*

Άνασχεθών conī. Naegelsbachius Ch. 816 *Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν ἀνασχεθών*. Libri *καρδίαν σχεθών*. Weilius *καρδίαν σχεθῶν ἔχων*.

Άναφαίνειν in lucem edere conī. Ahrens Ag. 101 *ἐκ θυσίων ἄς ἀναφαίνεις*. Med. *ἀγανά φαίνεις. Flor. ἀγανά φαίνουσ'*.

Άνδιχα seorsim conī. Lud. Schmidtus Suppl. v. 403. V. *ἄσιτος*.

Άνδροσφάξ virum occidens conī. Ahrens Ag. 1092. V. *γάπεδον*.

Άνέδην conī. Hermannus Ch. 809 *εὐ δὲ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρὸς καὶ νιν ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασιν ἐκ θνοφερᾶς καλύπτρας*. Libri *ἀνιδεῖν . . . καὶ νιν ἔλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν*. Eustath. p. 168, 36 *ἀνέδην interpretatur ἀνέτως καὶ ἔλευθέρως*. Suidas *δαψιλῶς, ἀκωλύ-*

τως, κατακόρως, Zonaras p. 225 et Favorinus φανερώς. Heimsoethius (Wiederherst. p. 465) ἀνέδην δὸς δόμον ἀνδρ' ἐκπρολιπεῖν καὶ φιλίους ὄμμασι δρακεῖν sq. Weilius εὖ δὸς ἀναδὴν δόμον ἀνδρὸς καὶ τὴν ἔλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίους ὄμμασιν ἐκ δνοσερῶς καλύπτρας.

Ἀνείργειν arcere coni. Hartungius Sept. 763 μεταξὺ δ' ἀλλὰ δι' ὀλίγον τείνων πύργος ἀνείργει. Libri τείνει πύργος ἐν εὐρει. Herm. ἐν Ἄρει.

Ἀνθηρός florens, abundans coni. Stanleius Ag. 562. V. ἔκθνμος.

Ἀνθίζειν floribus spargere, ornare coni. Heimsoethius in loco corruptissimo Suppl. 1002 ὄραντ' ἀκωλύτως δρέπονσ' ἠνθισμένην. Med. κάλωρα κωλύουσαν θως μενεῖν ἐρῶ. Praecedunt versus sic vulgo constituti θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί. τί μὴν; καὶ κνώδαλα πετροῦντα καὶ πεδοστιβῆ καρπώμαθ' ἃ σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις. Herm. κάωρα κωλύουσα θ' ὡς μένεῖν ὄρφ. Martinus κάωρον ὄλεσ' ἀνθός ὃν μὴνεῖ Ἔρωσ. Krusius καρπώσαθ' ἃ σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις κάλωρα, κωλύει δ' Ἔρωσ ἀνθός μένεῖν. Weilius ὄραν κωλύει κἄν-θως οὐ μένεῖν ἐξ. Oberdickius ἔλωρα κωλύουσα δ' ὡς μένεῖν Ἔρφ καρπώματα σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Ἀνίατος qui sanari non potest coni. Weilius Ag. 1461. Vide l. s. Ἐρινός.

Ἀνορθοῦν erigere, servare coni. Oberdickius Suppl. 527 καὶ μ' ἀνόρθου. V. γένος.

Ἀνορμος portu non instructus, extra portum situs coni. Butler Ag. 665 ὡς μὴθ' ἀνόρμους κύματος ζάλην ἔχειν μὴτ' ἐξοκειλαὶ πρὸς κραταίλων χθόνα. Libri ἐν ὄρφ. Keckius mavult ἀνόρμον. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 116) coni. μὴτ' ἐν ἀρμῶ.

Ἀνόσιος impius coni. Keckius Ag. 778 ἀνόσι' ἀπόσιον. Libri ὅσια προσέβα τοῦ.

Ἀνίτιας vindex coni. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 38) scholiasta duce Sept. 146 καὶ σὺ Ἀνκεί' ἀναξ, Ἀνκείος γενοῦ στρατῶ δαίφ σιόνων ἀνίτιας. Libri σιόνων ἀνίτιας. Schol. Med. ὡσπερ λύκος ἀνίοις ἐφορηθεῖς ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ Ἀνκείος. ἢ ἐπιβλαβῆς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς ἀνίτις τῶν σιόνων γενοῦ, ὅλον ἐπὶ πολέμον.

Ἀνιτος ultione adfectus, punitus Ag. 1391 ἀνιτον ἐπισεχρή, στερομένην φίλων, ἰμμα ἰμμαι τῖσαι. Sic Weilius. Libri ἀνίτιον.

Ἀνιόπων coni. Wieseler Prom. 1085 σκιριῶ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων σιάσιν ἀνιόπων ἀποδεικνύμενα. Libri ἀνίτιον. Forma contracta mediaque syllaba producta merito suspectae fuerunt Kiehlio (Aeschylea p. 80). Ἀνιόπων significat πνεύματα ἀνιουσια-τοῦντα ἀλλήλοις. cf. Soph. Philoct. 640 νῦν γὰρ ἀνιουσιατεῖ. Alii verbum ἀποδεικνύμενα in dubium vocaverunt, Dindorfius gravius aliquod verbum reponendum esse censuit, nisi σκιριῶ . . . σιάσιν ἀνίτιον dicere placuerit Aeschylo nullo addito participio, Weilius proposuit σιασιαζόμενα.

Ἀνιόστος qui aequo est pondere, par. Optime hoc restituit Heimsoethius Suppl. 436. Libri ὁμοῖαν θέμιν.

Ἀνιροπαία idem quod ἀναροπή coni. Badham in Philologo XXV, 1, p. 29 in Sept. v. 705 λήματος ἀνιροπαία χρονία. Libri ἀνιροπαία χρονία. Vulgo ἐν ιροπαία.

Ἄξια id quod aequum est coni. Keckius Ag. 637 χωρὶς ἄξια θεῶν. Libri ἡ τιμῆ.

Ἀπαιόλημα fraus. coni. Linckius Suppl. 296 κάκροντιά γ' Ἑρας ταῦτ' ἀπαιολήματα. Libri ταῦτα παλλαγμαίων.

Ἀπαρκεῖν sufficere coni. Ahrens Ch. 667 γνή τ' ἀπαρκούσ', ἀνδρα δ' εὐπρεπέστερον. Libri γνή τῆ ἀπαρχος, supra prius a scripto ο. Herm. Bamberger σιέγαρχος.

Ἀπανδᾶν vetare. Coni. Keckius Ag. 215 πανσανέμον γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος ὀργῆ, περιοργῶς δὲ γ' ἀπανδᾶ θέμις. Libri ὀργῆ περιοργῶς ἐπιθυμῆν θέμις. Variam esse lectionem ἀνδᾶ Hermannus acutissime viderat e schol. Mediceo τῷ τρόπῳ γὰρ

αὐδῆ. ὁ μάντις δηλονότι. Correxerat Hermannus ὄργῃ. πῶ τρόπῳ. γρ. αὐδῆ, ὁ μάντις δηλονότι. Keckius glossema ἐπιθυμῆν post περιοργῶς in lacunam irrepsisse putat. Ahrens quum scriberet ὄργῃ περιοργῶς ἐπικύρειν θέμις, haec verba ad ζυμμάχια tanquam subiectum rettulit et θέμις pro adverbio habuit. At eam sententiam alienam esse ab Agamemnonis animo, qualis hoc carmine exhibetur, Keckius monuit.

Ἄπῳν absens conii. Karsten Ag. 1613 σὺ δ' ἄνδρα ἰόνδε φῆς ἀπῶν κατακταεῖν; Libri ἐκῶν. Ἀποῦσαν conii. Canter Ch. 699 ἀποῦσαν ἐγγράφου. Libri παροῦσαν ἐγγράφει. Weilius νῦν δ' ἤπερ ἦν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρός ἐλπῖς, μήποτ' οὔσαν ἐγγράφει. Libri ἐν δόμοισι — ἐλπῖς ἦν. Ahrens προδοῦσαν ἐγγράφει. Hartungius ποτ' οὔσαν, Enger πεσοῦσαν. An legendum est παρ' οὐδὲν ἐγγράφει? cf. Ag. 221 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῶους παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένοιόν τ' ἔθεντο.

Ἀπήμων incolumis conii. Mengius (de praepositionum usu ap. Aesch. p. 30) Sept. 703 χάρις δ' ἀπήμων ὀλομένων θανμάζεται. Libri δ' ἀφ' ἡμῶν. Conii. Maehlius in Jahnnii anal. 95, p. 436, Ag. 336 ὡστ' ἀπήμονες, ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην, ut significetur is qui πῆμα non metuit ut apud Pind. Nem. I, 54 ἀπήμων κραδία ἀμφὶ κῆδος ἄλλοτριον. Libri ὡς δυσδαίμονες. Herm. ὡς δ' ἀδείμονες vel ὡς ἀλήμονες. Halmius ὡστ' εὐδαίμονες. Vossius et Stanleius ὡς δ' εὐδαίμονες, Heimsoethius ὡς δ' ἐν εὐδίᾳ. M. Schmidtius ἐν δὲ δεμνίους. Suppl. 576 ἀπήμονι σθένει conii. Heimsoethius antistropheae caussa. Libri ἀπημάντη. In antistrophe libri habent φουζόου γένος τόδε Ζηρῶς. Weilius corr. γ' ἔρνος.

Ἀπίθανος non obediens conii. Heims. Sept. 842 βουλαὶ δ' ἀπίθανοι. Libri ἄπιστοι.

Ἄπειστος cui non persuadetur, cui voluntas non mutatur. conii. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 68) Sept. 785 φίλων ἄπειστοι καὶ κακῶν ἀτρέμονες, neque suavi bonae fortunae suada neque aspera infortunii vi in aliam voluntatem adducti. Libri ἄπιστοι.

Ἄπιστος cui fides non habetur Ch. 901 Weilius bene legendum esse censet ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντιεύματα, τὰ πνθόχρηστ'; ἄπιστα δ' εὐορκώματα; Vulgo τὰ πνθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;

Ἄπλωσ simpliciter conii. Keckius Ag. 1109 τί τὸν ὀμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φαιδρῆνασ'; ἀπλωσ φράσω τέλος; Libri τί non habent, pro ἀπλωσ habent πῶς.

Ἄποσοβεῖν abigere, fugare conii. Merkelius Sept. 133 ἰχθυόβόλῳ μάχαν ἀποσόβει κέντροφ. Med. μαχανᾶ (μεγαν ᾧ pr. ut Ribbeckio videbatur, utriusque a superscripto η) ποσειδᾶν.

Ἄποστιαδὸν procul stando conii. Hermannus fragm. 320 ἰδοῦ δ' ἀποστιαδόν. Libri οὐδὲ ἀπο ἀντόν.

Ἄποτελεῖν persolvere conii. Keckius Ag. 1410 δημοθρόους τ' ἀράς ἀνδικες; ἀποτελεῖς poenas dirarum persolves. Libri ἀπέδικες; ἀπέτεμες. Maehlius ἀπέβαλες.

Ἄποτέμνειν decidere, resecare in loco modo memorato servandum iudicavit Weilius totumque locum sic refigendum δημοθρόους τ' ἀράς ἀπέδικες; ἀπειτάμης. resecatus es e civium communione.

Ἄπτιολις conii. Hartungius Ch. 75 ἀνάγκαν γὰρ ἀμφ' ἄπτιολιν θεοὶ προσήνεγκαν dii necessitatem quae solet esse earum quae patria carent adtulerunt.

Ἄπωθεν procul conii. Paleius Ag. 1591 ἔθροντι ἄπωθεν. Ad librorum scripturam ἄνωθεν propius accedit Karstenii coniectura ἄνευθεν.

Ἄρα igitur conii. Meinekius Sept. 811 οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠγαίροντ' ἄρα. Libri ἄγαν. Sed cf. ὄμαιμος. Conii. Wecklinius (studia in Aesch. p. 75) Pers. 459 πολλὰ μέντ'

ἄρ' ἐκ χειρῶν πείρουσιν ἠράσσοντο. Libri πολλά μὲν γὰρ. Coni. Hartungius Ag. 1252 ἢ κάρια τὰρα παρεκότης χρησμῶν ἐμῶν. Vide θαρόν. Suppl. 435 v. s. ἄρης.

Ἄρα imprecatio conii. Bamberger Ag. 375 πέφανται δ' ἐκγονος ἀτολήτων ἀρά. Libri πέφανται δ' ἐγγόνους ἀτολήτων ἀρη. (Farnesianus super primum γ in ἐγγόνους adscriptum habet x.) Ahrens πέφανται δ' ἐγκόνως ἀτολήτω βάρει διί vero celeriter insuperabili vi adparuerunt. Hermanno ἄρης subesse visum est, quum ederet πέφανται δ' ἐκγόνοις ἀτολήτως ἄρη πνεόντων μείζον' ἢ δικαίως. Similiter Enger et Hartungius πέφανται δ' ἐκτίνοσα τόλημ τῶν ἄρη. sq. Schwerdtius πέφανται δ' ἐγγνος ἀτολήτως ἀρης. (ἀτολήτως est „impotenter“. Fritschius πέφανται δ' ἐκγόνοις ἀτολήτων ἄρης apparuit autem posteris bellica virtus ignavorum iusto vehementius infantium. Dicta haec sunt in Paridem, qui in Iliade et ignavus est et idem gloriosus. Ortmannus πέφανται δ' ἐκγονος ἀτολήτων ἀρη πνεόντων. Weilius et Keckius θαράσος restituendum esse arbitrati sunt, quorum ille edidit περῶσθαι δ' ὁ νοῦς ἀτολήτω θαράσει, hic πέφανται δὴ κτενεῖς ἀτολήτω θαράσει. M. Schmidtius vocem ἔρος eruere sibi visus est: πέφανται δ' ἐγκόνως ἀτολήτων ἔρος πνεόντων μείζον sq.

Ἄρατος ad exsecrationem pertinens, exsecratus conii. Keckius Ag. 649 χεμῶν ἀρατον. Libri ἄραιων.

Ἄρασθαι precari conii. Meinekius Suppl. 450 δεῖ κάρι' ἀράσθαι. Libri δεῖ κάρια θύειν.

Ἄρος utilitas conii. Ahrens Suppl. 83 ἔστι τι κάκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς ἄρος. Med. ἄρης. Coni. Heimsoethius Ag. 803 ἄρος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων. Hesyehius ἄρος. ὄφελος καὶ βλάβος ἀκούσιον. Farn. θαράσος ἐκούσιον. Flor. Vict. θαράσος. Keckius χθονὸς ἐγκληρον (πῖταρ δήας). Maehly θέρος οὐ θύσιον. Coni. M. Schmidtius Ag. 182 δαιμόνων δ' ἔτ' οὐκ ἄρος. Libri δαιμόνων δέ που χάρις.

Ἄρδις cuspis conii. Kieseler (meditat. de Aesch. Sondershausen 1837, p. 8) Pers. 321 ὃ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος ἄρδεσι πένθος παρασχών. Libri Σάρδεσι.

Ἄρειος Martialis conii. Lowinski Sept. 573 μέγιστον Ἀρείων κακῶν διδάσκαλον. Libri Ἄρει τῶν κακῶν. V. πῆμα.

Ἄρης Mars, pugna conii. Hermannus Sept. 763. V. s. ἀνείργειν. Ἄρει conii. Seidler et Wellauer in loco corruptissimo Suppl. 435 ἴσθι γὰρ παισὶ τὰδε καὶ δόμοις ὀπότερ' ἂν κίσης μένει Ἄρει κίτνειν. Libri μένει δρεικτίτνειν. Boissonadius et Hermannus μένει δορὶ τίτνειν. Weilius μένει ἄρ' ἐκτίτνειν. Ἄρεως conii. Lowinski Sept. 785. Vide l. s. ἄρειος.

Ἄρια antiqua Mediae appellatio conii. Hartungius Prom. 420 Ἀρίας τ' ἄρειον ἄνθος. Libri Ἀραβίας τ'. (Penultima producta non magis displicet quam vel Μᾶγος Pers. 318 vel penultima in Ἀριεμβάρης et Φαρανδάκης ibid. 29, 302, 331, 952 modo producta modo brevis.

Ἄρηξις auxilium conii. Emperius Ag. 556 σπαργὰς τ' ἀρήξεις. Libri παρήξεις.

Ἄρκεῖν sufficere conii. Herm. Ag. 1630 v. αἰνεῖν.

Ἄρμα currus conii. Oberdickius (Zeitschrift für oesterr. Gymn. 1874, V, p. 326) Pers. 428 ἔως κελανῆς νυκτὸς ἄρμ' ἀφείλειτο. Libri ὄμμ'. collato Choeph. v. 660 τὰχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν.

Ἄρμενος (ἀραρίσκω) conii. Meinekius Ag. 913 τὰ δ' ἀλλὰ φροντὶς — θήσει σὺν θεοῖσιν ἄρμενα. Libri σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

Ἄρμὸς rima conii. Wecklinus Sept. 665. Vide l. s. ἄνορμος.

Ἀριφέρμων praegravidus conī. M. Schmidtius Ag. 119 βροσόμενοι ταχίαν, ἀριφέρ-
μονα χίματι γέννας. Med. λαρίναν ἐρικύματα φέρματι. Flor. ἐρικύμονα φέρβοντο.

Ἀρμονία significatione adiectiva (ad concordiam cogens) inesse putavit Hermannus
in Suppl. v. 1042, ubi Mediceus habet δέδοται δ' ἀρμονία μοῖρ' Ἀφροδίτης. Hermannus edidit
ἀρμονία μοῖρ', Robortellum secutus et, ut sibi visus est, Guelferhytanum. „Epitheto indi-
gere videtur μοῖρα. Itaque nominativum restitui, ut Suadae data esse dicatur *ἀρμονία*
μοῖρ' Ἀφροδίτης, libros secutus. Adiectivi usum monstrat Perictiones Pythagoreae liber
περὶ γυναικὸς ἀρμονίας, in quo apud Stobaeum XXXV, 19 *ἀρμονία γυνή* dicta est p. 487,
19, 29 et 488, 40. Nam etsi nemo Bentleyi de istis Pythagoreorum scriptis sententiae
refragabitur, tamen concedendum erit eos verba sermonemque antiquorum imitatos esse
Pythagoreorum.

Ἀρνῶν agnarum conī. Keckius Ag. 719 ἐθρεψεν δὲ λέοντος Ἴνιν δόμοις ἀγάλακτον
ἀρνῶν ἀνῆρ φιλόμαστον. Codd. ἀγάλακτον οὔτως, Farnes. οὔτως. Confert. Keckius Hesych.
ἀγάλακτος, ὀμόθηλος, δημογάλακτος. Wecklinius (in museo Rhen. 1871, p. 148) *ἀγάλακτα*
βούτας ἀνῆρ. Weilius *ἀγάλακτον οἰὸς δρόσοις*.

Ἀριᾶν instruere conī. Meinekius Ag. 1209 τέχνησις ἐνθέοις ἡρητημένη. Libri ἡρη-
μένη. Confert. Prom. 713 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρητημένοι. Sed ibi praefendum videtur
ἐξηρητημένοι.

Ἀρτέμεια incolumitas conī. Herm. Suppl. 697 φυλάσσοι δ' ἀρτέμεια τιμάς, τὸ δῆμιον,
τὸ πόλιον κρατύνει. Libri φυλάσσοι δ' ἀτιμίας τιμάς. Schol. ἀμετακίνητοι εἶεν ἀτιοῖς αἱ
τιμαί. Inde Butler et Paleius *ἀρτεμαῖα*, qua forma etiam Euripides Herc. fur. 1054 ad-
verbialiter usus est. Heims. *ἀρτεμισί*. C. O. Mueller *φυλάσσοι τιμοῖσι*. Keckius *ἀτιμακί*.
Bergkius (Philol. XXXII) *φυλάσσοι ἀτιμῶν ἀτιοῖς*. Wecklinius *φυλάσσοι δ' εὖ ἰ*
ἔταισι τιμάς.

Ἀρτεμις Diana conī. Herm. Suppl. 146 θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀγὰ μ' ἐπιδέτω
Διὸς κόρα ἔχουσα σέμν' ἐνόπι' Ἀρτεμις. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς ἐμοῖσιν ἀσφαλῶς —
θύσιος γενέσθω. Libri ἐνόπι' ἀσφαλές. παντὶ δὲ σθενονσι (σι in rasura Med.) διωγ-
μοῖσι δ' ἀσφαλές (διωγμοῖσιν ἀσφαλές Rob.) Audacius Oberdickius ἔχουσα τέμν' ἐπόπιον,
σφοδρῶς δὲ παντὶ τε σθένει διωγμοῖς προσβαλοῦσ' sq. Postea maluit σκεθρῶς δὲ παντὶ
τε σθένει, quum ἀσφαλές pro glossemate haberet. Schwerdtius παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς
διασφαλοῦσ'.

Ἀρτίκροτος recens desponsata conī. Meinekius (Philolog. 1863, p. 57) Sept. 333
κλαντὸν δ' ἀρτικρότοις ὀμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν διαμείψαι δωμάτων σινγερῶν ὁδόν.
Grammaticus apud Bekker Anecd. p. 447, 20 Ἀρτικροτεῖσθαι. συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦντ'
οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος. Med. ἀρτιρότοις, litera δ ad τ a secunda manu adscripta.

Ἀρχός dux conī. Canter Pers. 329 τοιῶν δὲ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Libri
τοιῶν δ' ἀρχόντων. Ceterum Homericum hoc vocabulum alibi apud tragicos non legitur,
nisi in loco corrupto Ag. 124, ubi libri Flor. et Farn. habent πομποῦς τ' ἀρχοῦς. Herm.
τοιῶνδε ταγῶν. Turnebus τοῖων δ' ἄρ' ὄντων.

Ἀρωγός auxilium ferens conī. Weilius Sept. 165 ἧ ταῦτ' ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτηρία;
Libri ἄριστα. Heimsoethius (studia critica p. 333) ἧ ταῦτ' ἐπαρκέσει πόλει σωτηρίαν;

Ἀσεβής impius. Conī. Herm. Suppl. 846 λείψ' ἔδρανα, κί ἐς δόρυ ἀτίειος ἀνὰ πόλιν
ἀσεβῶν. Med. ἀσεβήτα πόλιν εὐσεβῶν. Hermannus quum haec verba alteri hemichorio
tribueret, scripsit ἀτίειος, quod est impune, et ἀσεβῶν. Abire iubent ab sedibus suis prae-
conem, impie in urbe sacratas sedes violantem. Aliter qui haec praeconis esse

putent. Ἄ τίετ' ἄμ πόλιν οὐ σέβω Scholefieldius, Paleius. Weilius ἄ τίετ' ἀνά πόλιν ἐμὴν πάλιν εὐσεβεῖν.

Ἄση satietas. V. ἄγη.

Ἄσιανός Asiaticus conii. Meineke Pers. 584 τοὶ δ' ἀνά γὰν Ἀσιανήν vel Ἀσιανήν οὐκέτι περσονομοῦνται. Libri τοὶ δ' ἀνά γῆν Ἀσίαν δῆν.

Ἄσμενος libens, volens. conii. Herm. Eum. 651 τὰ δ' ἄλλα πάνι' ἄνω τε καὶ κάτω σιρέφων τίθεισιν οὐδὲν ἄσμενον μένει. Libri οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Hermannus οὐδὲν non adverbialiter accipiendum censuit, sed accusativum qui dicitur obiecti opponi voci πάντα.

Ἄσπιδηκρότος scutis sonitum edens conii. Keckius Ag. 825 ἵππου νεοσσός ἀσπιδηκρότος, in iis quae sequuntur (λεῶς πῆδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν) voce λεῶς in λάβρον mutata. Libri ἀσπιδηκρότος. Blomf. ἀσπιδηφόρος. Wieseler per literas quondam mihi significavit scribendum esse ἀσπιδήτροφος conferens ἀσπιδοφέρων, et ἀσπιδοθρέμων ap. Eurip. Phoen. 80 et schol.

Ἄσιαλῶς conii. Oberdick Pers. 566 ἠνθα δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτι ἀσιαλῶς ἀκούομεν. Libri ἀντὸν ὡς ἀκούομεν (Zeitschr. f. oesterr. Gymn. 1874, fasc. IV, pag. 243).

Ἄστοδρομουμένην conii. Meinekius Sept. 221 ἀστοδρομουμένην πόλιν, cuius incursus cum interitu coniunctus est. Libri ἀστυδρομουμένην.

Ἄσικός urbanus conii. Herm. Eum. 68 ἀσικὸς λεῶς. Libri Ἀτικός.

Ἄσιός civis conii. Rossbachius Ch. 279 ἀστοῖς παραύσκων εἶπε. Libri βροτοῖς. Conii. Bergkius ἀστοῖς Suppl. 698. V. Ἄρεμις.

Ἄσχαλῶν angī, moleste ferre conii. Herm. ἀσχαλῶς Suppl. 148. Vide Ἄρεμις.

Ἄστρον sidus conii. Merkel Pers. 13 νέον δ' ἄστρον βαῦζει. Libri νέον δ' ἄνδρα βαῦζει.

Ἄσπρωπος placido adspectu usus conii. Meineke Ag. 244. Libri ἀσπρωπος.

Ἄσπερ sine conii. Oberdick Suppl. 782 ἄσπερ τε περὶ γων. Libri ἄσπερθε. V. ἄστος.

Ἄσθειν non honorare. Ἄσθεις conii. Maehlius Ag. 413. V. ἄθνημος.

Ἄσμητος inhonoratus conii. Madvigius (adv. crit. p. 195) ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτ' οὐκ ἀσμητ' ἦν θεοῖς. Libri ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετιμῆται θεοῖς. Weilius οὐ δίχα τετιμῆται.

Ἄσρεμαῖος tranquillus conii. Butler et Paleius ἀσρεμαῖα cum significatione adverbiali Suppl. 697. Vide locum sub ἀρεμία.

Ἄσρεμισὶ sine timore ibidem.

Ἄσριακῶς firmiter ibidem.

Ἄσρη perniciēs damnum conii. Ahrens Ag. 103 τότε δ' ἐκ θυσιῶν — ἐλπὶς ἀμύνει φρονιδ' ἀπληστον τὴν θυμοβόρον φρενὸς ἄσρη. Similiter Weilius λύπης, θυμοφθόρον ἄσρη. Florent. τὴν θυμοβόρον (sic) λύπης φρένα. Medic. τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα, quam lectionem Ahrens ex glossemate ψυχοφθόρον irrepsisse docuit. Weilius contra servata libri Medicei lectione θυμοφθόρον ceteras corruptelas inde ortas censuit quod ad φρονιδ' ἀπληστον λύπης adscripta erat interpretatio ἀπληστον λύπης φρένα. Enger λύπης φρένα θυμοβόροιο, Keckius praeunte Karstenio ἐλπὶς ἀμύνει θυμοβόρον φρονιδ' ἀπληστον. — Ἄσταις conii. Ahrens Ag. 239 τορὸν γὰρ ἤξει σύνωρον ἄσταις. Med. συνορθὸν ἀσταις. Florent. et Farn. συναρθρον ἀσταις. Maehlius (in Jahni annal. 95, p. 433) tale quid suspicatur θροοῦν τ' ἀσταις vel συνόν τ' ἀσταις. Beckmannus σύνωρον ἀσταις concinens cum effatis.

Ἄσθ rursus Wieseler restituendum esse arbitratus est Ag. 737 παρ' αὐτὸν ἰάδ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλιον πόλιν. Libri παρ' αὐτὰ. Inseruit Hermannus Eum. 535 ἐκ δ' ὑγείας αὐτὸν φρενῶν

ὁ πάμφιλος καὶ πολύενκος ὄλβος, ut versus antistrophae responderet, sed vitium in antistropha latere videtur. Coniecit Dindorfius Eum. 842 τίς μ' ὑποδύεται πλευράς αὐῶ δῶα, ex parte secutus Wieselerum, qui coniecerat ὦ δῶα. Proposuit αὐῶ Guil. Schmidt Ag. 847 αὐῶ μενεῖ. Vide ἐμμένειν.

Αὐδή vox. Coni. Herm. αὐδάν Ch. 827 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη μέρος ἔργων ἐπαύσας τε θροοῦσαν πρὸς σέ, τέκνον, πατρός περαίνειν ἐπίμομφον αὐδάν. Med. ἐπαύσας πατρός ἔργου θροοῦσα πρὸς σέ τέκνον πατρός αὐδάν καὶ περαίνων ἐπίμομφαν ἄταν, statuens ille αὐδάν esse veram lectionem, super vitiosum ἄταν adscriptam et propterea alieno loco insertam. Significari putat indignantem patris vocem, id est quae patris indignantis vox filium iuberet. Enger cum Seidlero et Bamberger ἐπαύσας πατρός αὐδάν θροομένη τέκνον, quod volebat esse patris nomen, vocem „pater“, quum sit „patris loquentis vocem, ut monuit Weilius. Heimsoethius coni. δίκας πέραν' οὐκ ἐπίμομφον ἄταν.

Αὐδαῖς coni. Beckmannus Ag. 253. v. s. Ἄτη.

Αὐθις rursus coni. Wieseler Ch. 454 τὰ δ' αὐθις ὦρα μαθεῖν. Libri τὰ δ' αὐτὸς ὄραται.

Αὐθρομόσπορος eodem semine ortus coni. Prien. Sept. 576 καὶ τὸν σὸν αὐθις αὐθρομόσπορον κάσιν. Libri αὐθις πρὸς μόραν ἀδελφεόν. Heimsoethius in commentatione de interpolationibus IV pag. καὶ τὸν σὸν αὐθ' ὁμόσπορόν τε καὶ κάσιν.

Αὐξεν significacione intransitiva augeri coni. Naegelsbachius Ch. 824 πόλει τὰδ' αὐῶ. ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος αὐξεί τὸδ'. Libri ἀέξεται, quod Naegelsbachius pro glossemate habuit. (Explicationes et emendat. Aesch. Monaci 1857, p. 37.) Hermannus significacione transitiva τὰδ' εὖ ἔχοντ' ἐμὸν κέρδος αὐξεί τὸδ'. Weilius ἦ τὰδ' εὖ σχόντ' ἐμὸν κέρδος λέλεξται τόδε.

Αὐόθηκτος aridus vel durus et acutus suspicatus est Hermannus fragm. 317 Αἰβὸν γὰρ αὐόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος. Libri αὐτόθηκτον. Naukius αὐτὸς θηκτόν.

Αὐτε rursus coni. Heimsoethius (de interpolationibus commentatio IV, p. 10) Suppl. v. 320 Λαναός, ἀδελφός δ' αὐτε πενηκοντῆταις. Libri ἀδελφός δ' ἐστὶ.

Αὐτόκρανος. Coni. Weilius Sept. 846 τὰδ' αὐτόκρανα. Libri αὐτόδηλα. Etym. Magn. pag. 173, 34 αὐτόκρανα. αὐτόδηλα, αὐτοκράνια.

Αὐτόκτινος. Coni. Wieseler Ag. 536 αὐτόκτινον πατρῶν ἔθρυσεν δόμον, a se ipso, id est a gentili interfectum vel perditum. Libri αὐτόχθονον.

Αὐτός coni. Weilius Ch. 498 ἦτοι δίκην ἱαλλε σύμμαχον φίλοις ἢ τὰς ὁμοίας αὐτὸς ἀντίδος βλάβας. Libri ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν. Weilli emendatio pendet a scholio ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον ἢ σὺ κόλασον αὐτούς. Non multo secus qui de Dindorfii lexico sententiam tulit in Leutschii indice philologico 1874, fasc. II, pag. αὐτὸς ἀντίδος λαβών.

Αὐχμός siccitas coni. Scaliger Eum. 803 βρωτῆρας ἀνχμούς. Libri βρωτῆρας αἰχμάς σπερμάτων ἀνημέρους. Hermannus quid iudicaverit de librorum lectione, vide s. δάιος. Musgravius ἄχνας, Wieseler ἄχνας.

Ἄφαντος, obscurus coni. Peiper Suppl. 806. V. ἀμφνγή.

Ἄφαντως pro ἄφαντος Suppl. 781 Hermannus substituit responsionis causa. Vide ἄιστος.

Ἄφῃ coniunctio coni. Keckius Ag. 985. V. locum s. ἀκνή.

Ἄφερτὸς intolerabilis coni. Maur. Schmidtus Suppl. 817 γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβριν

ἄφροτον ἀρσενογενές. Med. αἰγύπτιον ὕβριν δύσφορον. Hermannus δύσοιστον. Oberdickius γένος γὰρ Αἰγύπτου στυγνόν.

Ἀφρονεῖν non sapere. Coni. Meineke Ag. 1163 νεογνός ἂν ἀφρονῶν μάθῃ. Libri νεογνός ἀνθρώπων μάθῃ. Keckius βλασιός νεόγονος ἂν μάθῃ. Martinus καὶ νεογνός ἂν βροτῶν μάθῃ. Sic etiam Maehlius, nisi quod καὶ delet.

Ἄχθος onus, calamitas coni. Meinekius Pers. 665 ὅπως καὶν' ἄχθη τε κλύης νέα τ' ἄχθῃ. Libri ὅπως καινά τε κλύης.

Ἄχνη fumus. Virorum doctorum coniecturas Eum. 803 v. s. ἀχμός. Editor Gothanus recepta Musgravii emendatione ἄχνας robiginem interpretatur. Weilius quum ederet βοτῆρας ἄχνας, hoc continuata pastoris imagine praeclare dici putavit de tenera propagine, quae alibi δρόσοι, ἔρσαι, ψάκαλα vocantur.

Ἄωρος intempestivus Suppl. 1002. Vide ἀνθίζειν.

B.

Βαθμῆς gradus in quo quis consedit. coni. Enger βαθμίδων Suppl. 829. Vide βαίνειν.

Βάθος profunditas coni. Enger Ch. 452 ἡσύχω φρενῶν βάθει. Libri βάσει.

Βαθύσκοιον alta caligine opertus coni. Maehlius Ag. 769 τότ' ἢ τότ' ἔστ' ἂν κύριον μόλῃ τέκμαρ βαθύσκοιον δαίμονα τεκοῦσ' ἄμαχον. Libri τότ' ἢ τότ' ὅταν τὸ κύριον μόλῃ νεαρά φάους. κότον δαίμονά τε τὸν ἄμαχον. Schneidewinus ἔστ' ἂν ἐπὶ τὸ κύριον μόλῃ φασκότον, Ahrens φάος τόκον. Keckius ἔστε κύριον μολεῖν ἕα φασκότον δαίμονα τεκεῖν.

Βαθύτιμος in terrae profundo honoratus coni. Herm. Suppl. v. 24 καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες, heroibus sub terra conditis locum esse arbitratus. Libri βαρύτιμοι.

Βαίνειν ire Ch. 73 coni. Herm. in loco corruptissimo βᾶθ. Suppl. 829 φροῦδα πολέα βᾶθίμοι. Med. φροῦδα βάται βαθμι. Enger φροῦδα βατέα βαθμίδων. Coni. Prienius Sep. 87 βᾶς ὑπὲρ ἐρκέων ὁ λεύκασπις ὄρνεται λεώς. Libri βοῦ ὑπὲρ ἐρκέων. Eum. 452 Weilius coni. καὶ βαιοῖσι καὶ ἔνιοις πόροις. Libri καὶ βοιοῖσι.

Βᾶρις apud Hesychium explicatur τεῖχος, σισία, πύργος, apud Etymologum p. 188, 32 βάρεις — σισαί, ἀλαί, πύργοι. Τινὲς δὲ λέγουσι ναὶ μεγάλοι καὶ ὑπόβαθροι πέτραι, quales fuisse credibile gradus in descensu illo qui Eum. v. 1007, 1023 indicatur, si ad hunc locum haec spectare putes. Poetae locum hoc vocabulo usi novi nullam praeter versus anthologiae adhibitos a Suida p. 213 Bekk. ubi significat tumulum sepulchri. Verba sunt editoris Gothani, qui in Eum. v. 923 hoc vocabulum intulit ὁ δὲ μὴ κύρσας βάρειων τούτων. Libri βαρέων. Meinekius coni. βραβέων. Hartungius ὁ δὲ μὴ κύρσας τῶν δ' εὐμενέων, vocem βαρέων ex glossemate irrepsisse putans. Schuetzius πρῶτων. Alii negationem tollendam esse censuerunt. Schoemannus ὁ γε μὴν κύρσας βαρέων πρὸς τῶνδ'. Franzius ὁ δὲ δὴ κύρσας βαρέων τούτων.

Βάρος pondus, vis coni. Ahrens ἀτολήτην βάρει Ag. 359. Vide ἄρα.

Βάσις ingressio. Eum. v. 37 ὡς μῆτε σωκεῖν μῆτε μ' ἀκταίνειν βάσιν, varia lectio in Mediceo supra σιάσιν adscripta.

Βάτανα coni. Herm. Pers. 935 τὰ Βάιανα προλιπῶν. Med. τὰ γβάτανα λιπῶν.

Βία vis. Inserendum esse βία censuit Otto Hense in Ch. v. 73 πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βία βαίνοντες (Otto Hense, kritische Blaetter pag. 28).

Βιάσθαι vim adhibere coni. Weilius Ag. 794 καὶ ξυγαίρουσιν (vel ξὺν χαίρουσιν)

ὁμοιοπρεπεῖς, ἀγέλαστα πρόσωπα βιώνται. Libri βιαζόμενοι, in quibus si ξυγγαίρουσιν pro dativo habeatur, verbum deesse Weilius monet, si pro verbo, dativum desiderari, nam ὁμοιοπρεπεῖς non posse dictum esse pro ὁμοίως pariter. Sed quidni verbum substantivum omissum esse putemus? Βιάται coni. Keckius in loco corruptissimo Ag. 793 τίς καί σε φρενοκλοπεῖ θεός; βιάται δ' ὑπὲρ βριθῆς ἐπεμπύτων μελίξεν πάθη. Flor. καὶ τίς σε κακοφρονεῖν ἰδίῃσι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπύτων. Farn. τίς σε καὶ κακοφρονεῖν δαίμων ποιεῖ ὑπερβαρῆς ἐμπύτων. Verba ἰδίῃσι et ποιεῖ Keckius pro glossematis habet.

Βλάβη damnum. coni. Heimsoethius (Wiederherstellung p. 279) βλάβην in loco corruptissimo Ch. 954 τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῷ ἄσε, δόλω δόλον βλάβαν τ' ἐγγρονισθεῖσαν ἐποίχεται. Libri τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας βλαπτιομένην ἐν χρόνοις θεῖσαν ἐποίχεται. Et βλάβην, quod iam Ahrens subesse suspicatus erat, Heimsoethius scholio indicari iudicavit (τὴν Κλυταιμνήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἢ δίκη . . . ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτιομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης. Etiam δολίαν vel δολίας (nam incertum est quid exstet in Mediceo) ex substantivo δόλος ortum esse putat, quod bis esse positum ei videtur. Alii in verbis ἐπ' ὄχθει non substantivum, sed verbum latere suspicati sunt. Weilius: τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπορθηῖ, ξὺν ἀδόλοις δόλοις βλαπτιομένην πάλαι δίκαν ἐγγρονισθεῖσαν ἐποίχεται. — Coni. Rossbachius βλάβην Ch. 476 φυγεῖν μόρον, προσθεῖσαν Αἰγίσθου βλάβην. Libri φυγεῖν μέγαν, προσθεῖσαν Αἰγίσθου omisso ultimo vocabulo.

Βλαστός proles coni. Keckius Ag. 1163. Vide ἀφρονεῖν.

Βλέπειν cernere, spectare. coni. Keckius Suppl. 172 νῦν παλίντροπον βλέπων ὄψιν ἐν λιταῖσιν, ut removeatur syllaba anceps. Libri νῦν ἔχων παλίντροπον.

Βόαμα coni. Herm. Suppl. 823 in loco corruptissimo ὀσιόφρονα λύσιν κυββασίας ὀλωλυῖα βόαμα φαίνω. Libri βοᾶν ἀμφαίνω.

Βοᾶν clamare inseruit Herm. Pers. 966 οἰοιοῖ βόα ποῦ σοι Φαρνῶχος; Libri sine βόα habent ποῦ δέ σοι Φαρνῶχος; Idem Pers. 1054 ex Eustathii commentariis ad Dionys. Perieg. et sex codicibus Parisinis recepit καὶ στέρν' ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον. Libri ceteri κάπιβόα. — Βοᾶται coni. Blomf. Ch. 632 βοᾶται δὲ δὴ ποθεν κατὰπτυσιον. Libri γοᾶται δὲ δὴ ποθεν. Weilius βοᾶται δ' αἰεὶ τόθεν. Enger γοᾶται δὲ γὰ πάθος. Merkel λόγῳ γοαῖα δὲ δὴ ζοθεῖ (λόγῳ ex praecedentibus adsumpto.)

Βόης is qui clamat. Vocabulum quod non nisi apud Lucianum Lapith. XII legitur, restituendum arbitratur Oberdickius Suppl. 889 βόαν φοβερόν ἀπίστετε. Libri βοᾶν.

Βόλος rete. Coni. Weilius Ag. 1172 βόλω. V. ἐμπηδᾶν.

Βούσταθμον bubile coni. Herm. Ag. 896 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουσιθάμμων κίνα. Libri τῶν σταθμῶν κίνα. Weilius ἰόνδ' ἐγὼ σταθμῶν κίνα.

Βούτης bubulcus coni. Wecklinius Ag. 719 βούτιας ἀνήρ. Vide locum s. ἀρνῶν.

Βραβενός certaminis magister. coni. Meineke Eum. 931. ὁ δὲ μὴ κύρσας βραβέων τούτων. Vide βᾶρις.

Βρεγμός cum liquoris significatione coni. Keckius Ag. 560 ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κάπὸ γῆς λειμωνίας βρεγμοὶ κατεψάκαζον. In paucis illis locis ubi hoc vocabulum legitur infantium medium caput significat, quod liquorem diutius servat. Librorum lectio δρόσοι non sine offensione est, quoniam sequitur masculinum υθέντες.

Βραχύς brevis, parvus. coni. Keckius Ag. 304 ὄτρυνε θεσμόν μὴ χαρίζεσθαι βραχύν.

Libri πυρός, quod Keckius pro glossemate habet. Ad *θεσμόν* confert Hesychii glossam *θεσμούς. τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων.*

Βροτήσιος ad mortales pertinens, mortalis conī. Merkel Pers. 599 *ἐπίσταιται βροτήσι* ὡς, *ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ.* Hesych. *βροτήσια. ἀνθρώπεια καὶ ἀνθρώπινα.* Libri *βροτοῖσιν* ὡς. M. Schmidt Mus. Rhen. 26, p. 206 *ἐπίσταιται βρότειον* ὡς. Meinekus vitium quaesivit in verbo *δειμαίνειν*, quum corrigeret *δεῖμ' ἄγειν* collato *θάνατον ἄγειν* Eur. Hel. 243. *χαρὰν ἄγειν* fragm. 175 N.

Βροτός mortalis. Conī. Martin *βροτῶν* Ag. 1163. Vide *ἀφρονεῖν*. Inseruit *βροτοῖς* Weilius Ch. 597 *κρατεῖται γὰρ οὕτως τὸ θεῖον βροτοῖς. πάρα τὸ μὴ — ὑπουργεῖν κακοῖς.* Libri *κρατεῖταιπὼς τὸ θεῖον παρὰ* sq. quod Jonghius vertit: superatur aliquo modo divinum nomen propterea quod non obtemperat malis. Herm. *κρατεῖτω δ' ἔπος τὸ θεῖον τὸ μὴ μ' ὑπουργεῖν κακοῖς.*

Βρονάζεσθαι Hesych. *βρονάζομαι, ἀναβακχεύομαι μετὰ ἵκτος κινήσεως.* Conī. Karstenius Ag. 1510 *βρονάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιθροαῖσιν αἰμάτων* haud male de malo genio gentis Pelopidarum. Libri *βιάζεται.*

Βώτας qui nutrit conī. Herm. Suppl. 879 *ὁ δὲ βώτας, ὁ μέγας Νεῖλος.* Libri *ὄς ἐρωτᾷς.* Enger *ἐπαρωγός.* Schwerdtius *ὄς ἐπωπᾷ σ'.* Heimsoethius *ὁ δ' ἐπόπας.*

Schulnachrichten.

I. Verfügungen des Kön. Hochl. Provinzial-Schulcollegiums.

1874. 24. Juni: Verfügung, betr. die Maturitäts-Prüfung und die Form des Maturitätszeugnisses.

1. Dec.: Das Statut der Charlotten-Stiftung für Philologie wird mitgeteilt. (Durch das Testament der am 8. März 1871 zu Pietra Santa bei Livorno verstorbenen Frau Wittve Charlotte Stiepel, geb. Freiin von Hopffgarten, wird ein Stiftungs-Capital von 10,000 Thalern für die höhere Ausbildung junger Philologen bestimmt, welche von den Zinsen dieses Capitals ein Reisestipendium auf 4 Jahre erhalten sollen.)

II. Lehrmittel.

Von Sr. Kais. Kön. Hoheit dem Kronprinzen erhielt die Bibliothek die Fortsetzung des Pommerschen Landbuches von Berghaus.

Durch das Kön. Schulcollegium empfing sie den 5. Band der *Scriptores rerum Prussicarum.*